

τρικυμία

τρικυμία, η, ουσ. [<αρχ. τρικυμία], η τρικυμία. **1.** ψυχική ή πνευματική αναστάτωση: «έχω τέτοια τρικυμία στο μυαλό μου απ' τα προβλήματα που μ' έχουν πλακώσει, που δεν ξέρω τι να κάνω!». **2.** στον πλ. **οι τρικυμίες**, (γενικά) οι δυσκολίες, οι αναποδιές, οι αντιξοότητες που αντιμετωπίζει κάποιος στη ζωή του: «έχω περάσει τόσες τρικυμίες στη ζωή μου, που, αν ήταν άλλος θα γονάτιζε».

- όποιος σπέρνει ανέμους, θερίζει τρικυμίες, βλ. λ. [άνεμος](#).

- τρικυμία εν κρανίω, λέγεται για κάποιον που έχει πλήρη διανοητική σύγχυση, που το μυαλό του βρίσκεται σε μεγάλη αναστάτωση: «βρισκόταν σε τρικυμία εν κρανίω κι έκανε χίλιες δυο ανοησίες».

- τρικυμία σε ποτήρι, βλ. λ. [ποτήρι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας